

Еремия.

И смѣло отива. Азъ забѣлѣзвамъ, че той отъ день на день става по-прѣданъ на онова, що толкова врѣме му излагахъ. И, само здравъ да е. Той ще принесе една неоцѣнима заслуга на новия Маякъ (подпира глава и се замисля).

Мълчание.

Бистра.

(Отива до него и му хваща ржката) Какво се замисли?

Еремия.

Спомнихъ си: какво нѣщо е общественната борба. Като гледамъ съ какви срѣдства си служи Архиперейския намѣстникъ! Какъ злѣ сж се настроили разни хаджии и скубачи противъ чича?

Бистра.

Да!

Еремия.

Отвратителна е човѣшката натура, когато я разюздаешъ. Е, тия хора сж изгубили всѣко понятие за честъ за добро. Наблюдавай Намѣстника! Приятель на чича, на татка, израстнали на едно и не се посвени отъ нищо за да трупа богатства! И — противъ менъ и противъ чича и, като уличникъ, гдѣто седне сквернослови.—

Бистра.

Отмѣстителни хора.

Еремия.

И азъ се увѣрихъ, че всички, които не сж успѣли да задушатъ въ себе си алчността къмъ тру-